

רחל מרחלת על כל העולם

חיים חדשים

שנעשה עלידי אותה צלמת. חנה מרון מצלמת עלידה, יורם גאון, וכולם. ובזמן שבעלה ולהקת החלונות הגבוהים, מופיעים במלון סבוי בלונדון, ובסלבינה הברזית, היא מחדשת לאט לאט את חייה הרומנטיים. לעת עתה היא עושה את זה באופן רוחני

האיש שיצא מהמזודה

האבהיים שבי, הודה האדם השלישי, וכל שאר האסירים הסכימו איתו.

התנאי היחיד שהם התנו איתה, לפני תחילת החירות, היה שלא תבוא לבית הסוהר עם תצאית מיני. היא הסכימה לזה, ומה שיצא בסוף מכל העבודה המשותפת שלה עם האסירים, היה שהיא הגישה עכשיו בקשה לבית הסוהר שאפשרו לה להכין את האסירים לבחינות בגרות.

האיש מהמזודה, התגלה כשחקן גדול, כולם מצטערים על שזה לא התגלה לפני שהוא ניכנס למזודה.

ומנהל תיאטרון זוית הודיע לו שהוא

שנה וחצי לאחר שמרדכי לוק, האיש במזודה, התגרש מאשתו, הוא מצא לו אהובה. בחורה צעירה ויפה, בלגית דוברת ערפתית, העונה לשם 'ז'ורז'ט'. בפגשנו כבר שלוש פעמים, מספר ה' איש במזודה, היא שמעה עלי עוד בבלגיה, וכשהיא באה ארצה לפני שלושה שבועות היא רצתה להכיר אותי. היא באה אלי ל' בית הסוהר ושוחחנו הרבה, פעמיים. הביקור השלישי שלה היה בהצגת הבכורה של שלושת המלאכים שהוצגה בכלא מעשי יור, עם האיש במזודה בחור כוכב. היא התפעלה מאוד מההופעה שלי, הוא מספר, אחרי זה היא נאלצה לחזור לבלגיה, וכבר ביום הראשון הוא קיבל ממנה מכתב ראשון.

כוכב הבכורה של כלא מעשיה היה ה' איש במזודה והאטרקציה היה האדם השלישי. הוא שיחק את האב במחזה, ואחותו שלחה לו במיוחד לשם כך בגדים. שתי הבנות שלו היו מתגוררות שהסכימו להופיע בהצגה של הכלא, האחת אירית מרקוביץ בת העשרים וארבע, והשנייה מרים נבו, מבוגרת יותר. אירית מרקוביץ קצרה בהצגה הצלחה גדולה. היא הצליחה לעורר בי את הרגשות

אשתו האהובה

כולם יודעים שקטיה כריסטינה היא אשתו של במאי הסרט, "חמישה ימים בסיני". לכן, למרות שהיא יפהפיה מסעירה, בלונדית זוהרת ומשגעת, אף אחד לא ניגש אליה.

מרציו לוציצו, הבמאי, מטפל בה כאילו היתה אהובתו ולא אשתו. הוא מגיש לה משקה כשהיא צמאה, הוא מביא לה את הארוחות שלה לבימת ההסרטה, הוא דואג לה, ומדבר עליה כל פעם שהוא לא מדבר על הסרט.

הוא קורא לה, "אשתי", אבל רק מע' טים יודעים שאשתו יושבת באיטליה ו' מטפלת בילדיה. כמו כל האיטלקים ה' טובים הוא נפרד ממנה. אך בגלל החוק הקתולי אין הוא יכול להתגרש ממנה, ולכן הוא חי עם אהובתו כאילו היתה אשתו.

דוק

יוכל להצטרף ללהקה כששתחרר. אפילו בתפקיד ראשי.

בינתיים הוא התאקלם טוב בבית הסוהר. הוא מנהל את הספרייה של המקום, ובזמן האחרון הוא הצליח אפילו להתיידד מחדש עם בתו הבכירה, אביבה (12), לאחר שאשתו ניסתה להרחיק אותה ממנו.

הוא מבלה טוב בבית הסוהר והדבר היחיד שהוא מצטער עליו מאוד הוא ש' הפסיד את המלחמה האחרונה. "חבל שלא שיחררו אותי", הוא אומר, "אני יודע ש' הייתי יכול לתרום הרבה לישראל."

בכליון עיניים

"בובה, אני מאוהב בך. אני לא יכול לעזוב את אמריקה בגללך. אני לא מסוגל לעזוב אותך." יש לפחות חמש אמריקאיות שמכנות להישבע בהוריהן שהן שמעו את המילים הללו יוצאות מפיו של טים השלום אייבי נתן, ושהיו מכתנות ישר אל אוזניהן, באופן אישי, בלעדי.

הוא מתגורר עכשיו בשרותון פארק בניו יורק, מול הקארנגי הול, ומבלה את כל לילותיו במעונות החילג'.

הוא לא יכול לעזוב את אמריקה בגלל חמש אמריקאיות לפחות, אבל אומרים שהוא לא

אייבי

יכול לעשות את זה בעיקר בגלל אן, בחורה גבוהה, חמודה, בעלת שיער שאטני חלק, ארוך. בזמן שהוא לא נמצא עם בחורות אחרות, הוא נמצא בעיקר איתה. הוא מבלה באמריקה מצויין, הוא מוציא שם הון תועפות על אכילה, תענוגות וחיוורים, ובינתיים מחכה לו כאן בארץ, בכליון עיניים, מסיבה כנסה הישראלית. הוא חייב לו כמאה וחמישים אלף לירות, ומסיבה כנסה מתכוון לגבות אותן ממנו ברבע שיחזור. ברבעים של עליות מיוחדות, בשעות הקטנות של הלילה, הוא מספר שאסיה כנסה כלל לא מודאגת אותו, הוא מתכוון למכור את מסעדת קליפורניה ולתת את תמורתה לכל נוסיו.

מזל

טוב!

כולם ציפו לזה. אפשר היה ל' חשב מראש שזה יקרה וגם בערך מתי שזה יקרה.

ועכשיו זה קרה.

"קול ישראל" הודיע על זה, ב' אמצע שידורי הבוקר.

והוא הודיע אפילו לאן אפשר לשלוח את המתנות.

זה כמובן הילד של רבקה מיכאלי שבא לעולם.

בשעה טובה ומוצלחת. הוא בן ומשקלו היה 3200 גרם בלידה.

הגבר

המצליח

"אז יום אחד אני הולך ברחוב ופתאום אני רואה את ברייט ברדו. אני מתערב עם חבר שלי אם יהיה לי דם להתחיל איתה. הוא לא מאמין. אנחנו מתערבים ו' הוא מפסיד."

יגאל הימלברג, בן יחיד לאב שהוא מנהל לשכת המס בפתח תקווה, מעביר חצי אחד מחייו בהתערבויות. ואת החצי השני כדי לספר על כך לקהל השומעים שלו.

"אז יום אחד", הוא ממשיך לספר כאילו לא גמר זה עתה סיפור קודם, "הלכתי לבית סוקולוב וראיתי את מורין או'הרה. תיכף התערבתי עם החבר שלי. אני אמרתי ש' היא צריכה להיות כמו אחת בת עשרים וחמש עם ידע של אחת בת ארבעים וחמש, הוא לא האמין לי. התערבנו ואני זכיתי."

אין הוא עשה את זה? פשוט מאוד: "אחרי ששמעתי אותה מדברת שם, כתבתי לה פתק, אמרתי לה שיש לי משהו חשוב מאוד להגיד לה. יש לי הצעה חשובה מאוד להציע לה, ושתתקשר אלי באופן דחוף. כתבתי לה כמובן שהיא הסעירה אותי ב' נאום שלה, ושהיא מצאה מאוד חן בעיני. זה חשפה עליה תיכף ומיד וכבר באותו יום היא התקשרה אלי וככה ניצחתי ב' התערבות."

"אז לפני שבוע", הוא לא עושה כלל

אלונה

בלבד. היא אומצה בזמן האחרון עלידי מאמץ תאמינים הנודע הוגו שווארץ. הוגו הוא מיליונר גדול, נשוי ואב ל' ילדים, הידוע באהבתו הגדולה לחיי האמנות והבוהימה בארץ. הוא תומך בכל אמן שגר' אה לו ראוי לכך, וגם בכל אמנית שנראית לו ראוייה לכך.

הבן המאומץ האחרון שלו היה איצ'ה ממבוש, ועכשיו הוא אימץ את אלונה. הוא משמש לה כאב רוחני וכתומך מוסרי.

עד קריאת

המואזין

ביום השישי, בתשע, עשר, אחת עשרה בלילה, רואים אותן מתגנבות לעיר ה' עתיקה. הן הולכות בודדות ובזוגות. חל' קן מתגנבות לרגלי בתי האבן, חלקן הולכות בגז' זקוף, פני כולן מועדות ל' ביתו של נחום ארבל, הדייר היהודי היחיד של העיר העתיקה.

הוא גר ברחוב היהודים מספר אחד, וכל הסטודנטיות של ירושלים כבר יוד' עות את הכתובת שלו.

בימי ישיש, כשכל בתי הקולנוע סגור' רים וכל החברים נסעו הביתה, לשבת, הן יוצאות מחדריהן, מדירותיהן, מבתי' הן, והולכות לבקר את נחום ארבל.

נחום ארבל מקבל אותן בכל החום האפשרי, ודורש מהן רק דרישה קטנה וצנועה, שתישאנה עד קריאת המואזין. הן מקבלות את התנאי שלו ברצון רב. אולי הן לא יודעות כי המואזין קורא רק עם שחר.

הפסקה, "אנחנו הולכים לשרתן ומה אנחנו רואים שם? בחורה אחת, גנוג גירל שודית, נהדרת. תיכף ומיד אני שואל איך קוראים לה ואומרים לי שקוראים לה איצ'ה."

"אני מתערב עם החבר שלי שעוד באותו ערב אני מכניס אותה למיטה. החבר שלי לא האמין לי. התערבנו על בקבוק ויסקי. ואני זכיתי."

אין הוא עשה את זה? פשוט מאוד: "הזמנתי אותה לבלות, הוצאתי עליה שלוש מאות לירות, והיא נכנסה לי למיטה כמו חמאה. יש לי עיניים יפניות נהדרות. ואני ערומי וחכם. אין מה להתפלא שאני כל כך מצליח."

חץ מזה הוא מספר גם שהוא היה פעם שחקן כדורגל, ושעכשיו הוא גרוש. אבל לזה כבר באמת לא צריך להאמין לו.